Mascarons, com una mascarada, és un llibre de Xavier Colomer-Ribot.

Baix Empordà | 21-04-2009 | 14:26

Xavier Colomer-Ribot signarà exemplars del seu primer llibre, Mascarons, a la parada de la Rambla de la Llibreria La Guineu, a qui ho desitgi, durant tot el dia de Sant Jordi, aquest dijous 23 d?abril.

Mascarons, com una mascarada, és un llibre de narracions en el qual l?autor proposa al Lector un ventall interessant de contes i relats curts, incloent-hi microrelats. El volum és editat per La Busca Edicions. La de Xavier C. Ribot, el nom de ploma que ha triat per signar les seves obres, és una escriptura en veu baixa sense ànsia de molestar, on el que més importa és el lector. El llibre és prologat per Màrius Serra amb un Pòrtic i epilogat per Josep Domènech Ponsati, escriptor també ganxó i bon amic d'en Colomer-Ribot.

Al Pòrtic que encapçala el llibre Màrius Serra en destaca que aquests contes ?semblen escrits en dies de pluja i música de fons, com per espantar la melangia que tot ho impregna?.

La també escriptora ganxona, poeta, Ester Xargay en diu: ?Jo en canvi, aquest dies, me?ls imagino de tramuntana, llevantada o garbinada, i la música de fons, ben segur que són les onades del mar ganxó, que encaterinen els qui les escolten i contemplen, convencent-los que són les més belles del món, per tenir-los captius en llur contemplació per sempre??

I encara hi afegeix: ?Tots els contes tenen una altra cosa que caracteritza molt bé l'escriptura de Xavier Colomer-Tibot, és tracta d?un estat d?ànim, que he pogut viure en pell; és el sentiment hivernal mariner, que impregna la costa ganxona, una mena de melangia salobre, un cert ressentiment existencial, una aflicció paradoxal indefinible, com ara una ampla satisfacció que ve amarada de tristor, que omple l?ànima fins a vessar-la ??a-mer-tume? és diu en francès, que ve d?amarg, amer-, però també de la mar, la mer, la saudade portuguesa o morriña gallega? sovint pròpia dels pobles costers.?

?És ben cert que aquests contes m?han agradat molt, justament per aquest component amarg, o més ben dit, salobre, amb reminiscències marineres, ben enganxonades, que impregnen tant pregonament el relat que l?argument, de fet, hi queda submergit. I tanmateix hi sura l?ànima d?un subjecte, un autor valent, que cala el lector d'un estat negat de melangia, que l'enfronta a l?absurd

immanent a l?existència, a quelcom que, tanmateix l?autor no descriu, però que hom aprehèn, que es destil·la del text, que desborda la raó i sobreïx amb l?humor tragicòmic, que activa la vàlvula d?escapament d?una olla a pressió, i que eixampla també els barrots d?una gàbia d?or, plena de mussols, com, al cap i a la fi, és el món on tots plegats vivim?, acaba postulant Ester Xargay.

Per la seva banda, Carles Hac Mor afirma que ?entre la narrativa convencional i les excepcions, però hi ha un marge ampli de possibilitats narratives. I és en aquest marge on se situen les narracions o contes d'en Xavier C. Ribot?.

Aquest poeta és l?inventor d?un gènere mixt, entre la narrativa i la poesia, l'escalaborn, que, de fet, només he conreat jo. Això d'escalaborn (que ve de tros de fusta o d'una altra matèria ?matèria literària, en aquest cas? ?preparat per afaiçonar-lo, per donar-li forma poètica o narrativa) seria un entremig entre poesia i narrativa, més aviat tirant a la narrativa, però amb arrels a la poesia?, diu Hac Mor.

I hi afegeix: ?Així, els microcontes d'en Xavier Ribot, tan breus que només tenen tres o quatre ratlles, són escalaborns, i no només perquè són breus, sinó perquè apunten cap a una narració sense explaiar-s'hi, sense acabar-la d'afaiçonar. I el mateix podríem dir, però, de tots els altres contes seus: són com esbossos d'unes novel·les o d'unes narracions llargues que l'autor ens les deixa llegir abans de ser afaiçonades del tot, o que no les afaiçona del tot perquè no cal fer-ho, perquè, si de cas, és el lector qui les ha d'acabar, de perfer. I aquí hi ha un gran respecte per la imaginació del lector. Aquest sempre ha d'acabar el conte.?

A més, Carles Hac Mor afirma que ?sembla, doncs, que Xavier Ribot ha tingut en compte allò que diu que la voluntat o intenció de perfecció, d'acabament, d'arrodonir-ho tot, és feixista, car porta a ofegar la imaginació del lector, a imposar-li una interpretació, a fer de la lectura una imposició, en comptes de deixar llibertat al lector per acabar de confegir el conte com li abelleixi. Veiem, doncs, com la lògica, la coherència, la racionalitat no ofeguen les narracions de Xavier Colomer-Ribot?.

?I sí, d'acord, hi ha melangia en aquest llibre, i tanmateix, aquesta melangia és allò que ens permet, com a lectors, de fer-hi la nostra contribució, de fer-nos nostres els contes, cadascun dels contes, i de llevar-hi si cal la melangia i quedar-nos amb una mena d'absurd. Jo diria que aquesta melangia forma part de la personalitat de l'autor, que l'ha deixa anar, amb naturalitat, en la seva escriptura i que la converteix en material literari personal, no pas per voluntat o intenció de seduir el lector, sinó per fer que aquest no resti passiu. La voluntat i la intenció sempre són contràries a la inspiració, i més si són voluntat i intenció de seduir.?

Per això, en referència al pròleg de Màrius Serra, Hac Mor diu que ?és molt bo, senzill però ple de suc. Hi esmenta, com a referents d'algunes narracions del llibre de Xavier Colomer-Ribot, Joaquim Ruyra, per les descripcions de paisatges de mar, i Pere Calders, pel to amarat d'absurditat d'alguns contes. També Quim Monzó. I Ruyra també hi és un referent per la parla de Sant Feliu de Guíxols (esplèndida al conte "Sa Dolitx"), una parla que és molt semblant, per no dir idèntica, al dialecte amb què Ruyra feia parlar als seus personatges de Blanes i de Lloret de Mar.?

I hi assenyala, Màrius Serra, que ?el model de llengua de Colomer-Ribot és remarcable?. Carles Hac Mor hi afegeix que ?és exemplar com a català literari sense estridències, amb naturalitat?. Amb això, diu, ens acostem al protocol més modèlic de les presentacions de llibres: elogi de l'autor, elogi del llibre, recomanació de llegir-lo.

Xavier Colomer-Ribot és escriptor, periodista, lingüista i investigador, amb un important bagatge

de publicacions en diversos àmbits.

Fuente: Gironanoticies.com
Autor: Gironanoticies.com